

SZEGEDI NAPLÓ

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy hóra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Pfann-féle ház, 21. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

A nagy jutalom.

Szeged, július 29.

Milyen szép, milyen lélekemelő is az, hogy megjutalmazták az államférfiakat, ha szolgálatot tesznek a hazájának. Igazán, ki nem tudtunk volna békülni a sors igazságtalanságával, ha befejeztetvén a valutarendezési törvényjavaslatok tárgyalása, Wekerle meg nem kapja nagy hirtelen az első osztályú vaskorona rendet, osztrák kollegájával, dr. Steinbachhal együtt, aki mellesleg megjegyve, még csak másfél éves miniszter és közszolgálat, érdemek dolgában, amint mondani szokás, még a sarusziját sem oldhatja meg a magyar pénzügyminiszternek.

Hiába, az már úgy van, hogy az osztrák miniszterek mindig közelebb esnek a forráshoz, melyből az érdemek elismerése buzog s közelebb laknak a raktárhoz, melyben a „demokratikus“ kor csillogó cifraságai vannak fölhalmozva olyanok számára, akik gomblyuk - visketegben szenvednek.

Szó sincs róla, hogy ebben a betegségekben leledzenék a magyar pénzügyminiszter. Épen ő adta számos példáját annak, hogy nem aféle kifordított, hanem igazi demokrata, aki nem fog báróságért folyamodni, aki csak kénytelenségből, vagy mondjuk:

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZAJA.

Vasuti khaosz.

— A peronon. —

— Szecervusz Béla! Hohó, hogy még téged is az élők között látjuk!
— Szervusz Kalmán! Ejnye beh megemberesedtél, mióta nem láttalak. Hát aztán mi lett belőled? . . .
— Hordár! Hordár!
— Tessek parancsolni . . .
— Örülök, hogy van szerencsém. Hova, hova? . . .
— A patvarba! Hiszen ez nem az én übercziherem! Hol az übercziherem! . . .
— Óh az már elutazott a tenger mellé.
— Ah! és jól érzi magát? Ir-e sokszor . . .
— Csupán csak annyit: „Képeddel alszom el, képeddel ébredek“.
— Menjén, maga bolondos, maga mindig tréfát űz a szivemmel . . .
— Sohse törődjek avva komámasszony, hiszen a kupétába úgy sem lesz arra szükség.
— Hát fenyébe mire üljek, mikor olyan kemény az a tapad! . . .
— Majd meglágyul az öreg, csak egyszer meglássa, hogy milyen hajadonná nőtt a kidobott leányának a kis porontya . . .
— Má szép egy tinó. Igérték is érte dej negyven forintot.
— Sőt szerelmet is vallottak neki; de a kicsike nagyon válogatós . . .

udvariasságból fogadja el az érdemrend cifraságát és aki bizonyosan nem irigyli kormányelnökétől, Szapáry Gyula gróftól az aranygyapjat, melyet pénzügyminiszteri érdemeiért kapott.

No igen, pénzügyminiszteri érdemeiért. Mert ilyenekkel is dicsekszik Szapáry gróf, és talán nem ok nélkül. Hiszen tagadhatatlanul az ő érdeme az, hogy meg kell becsülnünk az utódját akkor is, ha emeli a közterhet, mert legalább van valami látogatja a deficitiót megszabadított államháztartásban és nem az a vége, ami volt Szapáry gróf alatt minden esztendőben, hogy 30—40 millió új államadósság került a nemzet vállaira.

Szapáry gróf érdeme az kétségtelenül, hogy utána még népszerű is lett a pénzügyminiszter és hogy a koronázási jubileum alkalmával a kormányelnök fogatát követte egy nagy némaság, a finanszminiszterét meg lelkes éljenzés, ami bizonyára minden hagyomány ellen való.

A magyar nép, az csak szakított, ime, a hagyománynyal, de nem úgy a bécsi rendjelmiszter, aki még soha sem feledkezett meg annyira magáról, hogy tán az aranygyapjuval kínálja meg az aranyvaluta mesterét, ha az véletlenül olyan született demokrata,

— Pedig itt nem lehet válogatni. Ott kap helyet, ahol van, Csak gyorsan befelé, mert bizony Isten itt hagyom! . . .

— Itt hagysz, édes?! De ugy-e vissza jössz megint nemsokára? . . .

— Vissza. Vissza gyűvök, édes anyám, mire a zabot csépüjük, vagy a trágálásra bizonyosan itthon löszök . . .

— Ah! ez a Viki mindig olyan poetikus.

— Casinos gyerek.

— Oh, ha az övé lehetnék! . . .

— Azé a mafia pofáju-e?

— Ott-ott balra.

— A biz'a. Bizonyosan ez most a módi . . .

— Oh ellenkezőleg, most igen egyszerű a divat. Csupa lezser, könnyű ruhák . . .

— Csupa nehéz ládák! Az ördög ütött ezekben máma, hogy mind ilyen nehéz pakkkal utaznak! . . .

— Hova megy ez a málna? . . .

— A feleségem? Oh csak Dombóvárig, de én föl a kárpátok közé . . .

— Hát a disznókkal mi lesz? . . .

— Aligha föl nem szálltak már.

— Laita őket?

— Igen-igen, ott néznek ki egy első osztályú kupéból.

— Kedves kis angyalarczok . . .

— Jó zsir-fajták. Megvan egy-egy két métermása . . .

— Ugy látszik használt nekik Tátrafüred. És a mamájuk? . . .

— Azzal futtatni fogok a budapesti gyepen.

— Nos — és van reményed? . . .

hogy még csak egy vasuti szalonkosira sem támad „nagyravágyása“, nemhogy aféle nagyuri rendjelekre pályáznék.

Ebben az ugynevezett demokratikus korban, mikor Diogenes lámpásával kell a felső tízezrek sokadalmában keresni egy igazi demokratát, bizony esemény számba megy az az államférfiu, aki zugolódás nélkül viseli el a rendjel-kittüntetés kellemetlenségét és elég hősies megőrizni a teljes komolyságát, mikor neki ehez a játékszerhez szerencsét kíván a nagy urak egész tömege.

Hanem az már aligha hagyja komolyan Wekerlét is, mikor a félhivatalos lap a magyar nemzet osztatlan öréméről számol be afölött, hogy ilyen nagy kittüntetés érte Wekerle Sándort, akinek nevével mindenkorra összeforrott az a két legnagyobb alkotás, melyeket alkotmányunk visszaállítása óta történelmünk a pénzügyi téren fölmutat, tudniillik államháztartásunk és a valuta rendezése.

Nem lehet tagadni, csakugyan nagy alkotások ezek. Oly nagyok, hogy a sikerük mellett elviselhető még egy érdemrend is. De hogy megfordítva, az érdemjel legyen a mértéke a sikernek, hogy annak ragyogásában tükröződjék a nemzet elős-

— De még milyen! Majd meglátod. Kifogástalan gavallér. Szépen vasalt czilindert, elragadó nyakkendőt, koczkás kabátot és nadrágot, fehér mellényt, elegáns lakkcipőt visel . . .

— A marha! Hogy meglökött!

— Kicsoda?

— Az a barom ott ni! . . .

— Igen-igen, az az én fiam. Hát találkoztál vele? No ez derék! — Ohó! már itt a mi vonatunk . . .

— Mutass be neki, aztán vele megyek egész Budapestig . . .

— Hagyd el, nagyon mogorva ember az, nem lehet azzal okosan beszélni.

— De ha megmondom neki, hogy . . .

— Dejszen a guta üsse meg kendnek a kis késit! Ha ellopta kend a bugyellárisomat, hát csak menyinyünk be evvel a röndér urral a városházára, majd kiadja kend ott! . . .

— De ugy-e nem vesztegetjük ott sokáig az időt . . .

— Hisz a költő is azt mondja: Rövid az élet, hosszú a sir! . . .

— Nézd azt a Butter Marit! Micsoda monstrum lett ebből az asszonyból . . .

— És mekkora turnürje van . . .

— Jó lenne talán oda . . .

— Beszállni! Beszállni! Második csengetés . . .

— Csak nem megyek én ilyen marha-kupéba! . . .

— Az nekem mindegy; akár elől, akár az ablaknál, csak tessék . . .

— Beszállni, beszállni! . . .

— Az Istenért, hol a Milcsi? . . .

merése, az már mégsem járja komoly beszédnek.

Nagy szerencse, hogy vannak még férfaink a közéletben, akik az ilyen elismerésnek sivársága mellett sem vesztik el kedvüket az odaadó közszolgálattól, mert igazán nem tartozik a főlemelőbb és biztatóbb példák közé az sem, hogy Baross Gábor az ő nagy szolgálataival el tudta érni a valóságos belső titkos tanácsosságot és meg tudott érdemelni egy sor más kitüntetést, de mikor mint a munka martirja itthagya fényes hatáskörét és hatalmas alkotásait, családja egy kis hivatalnok nyugdíjára van utalva és a kormány, melynek kimagasló alakja volt, még csak a kegyelet kötelességét sem rójja le iránta.

A hálátlanság rut büne az, melyet parancsolatnak vesznek kormányuktól a félhivatalos szócsövek. Hálátlanok a vasminiszter emlékével és hálátlanok az arany-miniszter érdemeivel szemben is akkor, mikor a diadal kürtjébe fujnak egy vaskorona rendért és sietnek megjegyezni, hogy az államháztartás rendezésének dicsőségében osztozik Wekerlével az előd, Tisza Kálmán és talán a másik előd, Szapáry gróf is, mert hiszen ő készítette elő az államháztartás rendezését úgy, hogy csak évekig tartó küzdelmek után lehetett megmenteni a csódtól.

Tömött kacsza. Mint a konyhának, úgy a hírlapirodalomnak is megvannak a maga sovány és tömött kacsái. A fiumei czápa, mely nagy vaskos fejét minden uborka-szezon elején felüti a vízből, már lejárta magát. De a tömötték közé tartozik az, melyet a bukaresti *Timbal* című oláh lap ereszt a szélnek. A hír a következő:

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök e hónap 25-én Szinajába érkezett, ahol dejeuner után Károly

- Éppen most tartja a kézfogóját . . .
- Milcsi! Milcsi! Itt vagyok! . . .
- Egy főhadnaggyal.
- És van már kauczió? . . .
- Az nincs, hanem kitűnő füstölt kolbász . . .
- Adjon föl egy pohárral . . .
- Tegye bele a gyereket is. Jieszszus, mindjárt leesik . . .
- A fejem! Ne szorítsanak úgy! . . .
- Sebaj, csak hogy a pipám itt van . . .
- Annak is egész jegyet váltott? . . .
- Persze.
- Azt bolondul tette, hiszen az még csecsemő . . .
- Kalauz! Kalauz! . . .
- Ne bántsa. Szopik még . . .
- Konduktor! . . .
- Annak már . . .
- Harmadikat csöngettek! . . .
- Isten veletek! . . .
- A kanárikat ne feledjétek . . .
- Menjete el velük mindennap uszodába . . .
- Pá-pá édes! Igazítsd meg . . .
- . . . az orrodát.
- Vizsgáltasd meg.
- Itt a zsebkendő. No majd a mama tartja.
- Így ni fiacskám. No most fujj bele . . .
- (Vasuti sipszó:) Trütüüüü! . . .
- Milyen fölséges az, hogy az ember így a vasuton . . .
- Akár csak a pokolba . . .
- Me-hett!

Dr. Múki.

király audiencián fogadta. Ghyka kapitányt, a hadügyminiszter szárnysegédét személyes szolgálattételre a miniszter mellé rendelték. Szapáry gróf este a jelenleg Szinajában tartózkodó Lohovary hadügyminiszternél ebéden volt. A miniszterelnököt e hónap 28-ára Bukarestbe várják.

A brassói *Gazetta Transilvanie* romániai kollégája után a következőket írja:

Szapáry Gyula gróf, a magyar miniszterelnök, tegnap Szinajába érkezett. A magyar miniszter a délutáni órákban kihallgatáson volt Károly román királynál. Ghykát, a hadügyminiszter adjutánsát a miniszter mellé rendelték. A magyar miniszterelnök ugyanaz este Lohovary külügyminiszternél vacsorált és másnap Bukarestbe utazott.

A bécsi „*Extrablatt*“ szintén átvette a közleményt s így ír: Szapáry Gyula gr. miniszterelnök Szinajába érkezett, ahol Károly király fogadta audiencián, másnap pedig Lohovary tábornoknál volt vacsorán. Bukarestben is várják Szapáry grófot. A miniszterelnök Romániában való tartózkodása alatt állandóan Ghyka J. kapitány, a hadügyminiszter hadsegéde, marad kíséretében.

A dologban az a legérdekesebb, hogy a miniszterelnök Taskonyban, birtokán hűsül és gazdálkodik. Őtül, hogy egy kis erőt gyűjthet — ha ugyan ez Taskonyban föl található — a jövő ülészakra s aligha töri olyan csintalanságon a fejét, hogy csak egy suttyomban audienciára menjen az — oláh királyhoz.

Az új miniszter választói között. Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter alkalmasint már augusztus elején választói körébe utazik, hogy kifejtse előttük politikai gazdasági programját.

Táblabíró kinevezés. Ő Felsője dr. Gedeon Albert budapesti törvényszéki bírót a budapesti ítélőtáblához bíróvá nevezte ki.

Forgalmunk Amerikával.

A new-yorki osztrák-magyar főkonsul 1891—92. évi jelentése. Szeged, július 27.

A new-yorki osztrák magyar főkonsul megküldte a szegedi kereskedelmi és iparkamarához 1891—92. évi jelentését, mely élénk világot vet úgy az Egyesült államok belforgalmára, valamint az osztrák-magyar kereskedelemnek az éjszak-amerikai államokkal való viszonyaira.

Az 1891. évi július elsővel kezdődött és 1892. évi június 30-án végződött amerikai közigazgatási évről szóló jelentésben az a legérdekesebb, hogy az 1892. évi júliusban itt van Európában, amiből látszik, hogy Amerikában a gyorsaság még a statisztikában sem boszorkányság.

A jelentésből megtanuljuk, hogy az osztrák-magyar birodalomnak a mondott évben 11.595,310 dollár vagyis 28.640,416 frt értékű bevétele volt az egyesült államokba. Ebben főszerepet a cukor játszott 3.598,000 dollár értékben. De mi ez a mennyiség ahoz képest, hogy az éjszak-amerikai egyesült államok 105.799,000 dollár értékű cukrot visznek be évenként.

A második főczikk az aszalt szilva 687,647 dollár értékben, továbbá üvegárúk 747,969, agyag és porcellánárúk 626,442 d.; különböző műipar cikkek és rövidárúk összesen 1.236,798 és vegyszeti szerek 466,855 dollár értékben. A többi cikkek nem csak jelentéktelenek, de hanyatló bevitt mutatnak. Így az ásványvíz 67,000 dollárról 26,000 dollárra esett. A magyar bor bevételben némi lendület mutatkozik, 86,961 dollár értékű vitetett be, sör 75,396 dollár értékben.

Nevezetes volt még a keztü bevétel 161,634 dollár értékben, azonban mit ér ez, ha egyetlen müncheni cég maga 200,000 dollár értékű keztüt vitt be.

Ha az egyesült államok be- vagy kivitteli forgalmát szemléljük, hatalmas nagy szá-

mokkal találkozunk. Kihozatott Európába Északamerikából 697.614,000 dollár értékű áru, ami több mint ezeröttszáz millió forintnak felel meg. Ezen értékekben van 290 millió dollár értékű pamut, 128 millió dollár értékű gabona, 139 millió dollár értékű húsféle és egyéb állati termék. Ausztria-Magyarország csak 12 millió dollár értékű éjszak-amerikai árut hozott be, Anglia 441 millió értéket.

Rendkívül érdekesek az egyesült államok hitel- és pénzügyviszonyai is. Izv pl. a check és clearing forgalom 56,483.733,000 (azaz ötvenhatezer millió) volt, ami a forgalomban levő 2 ezer milliónyi pénzjegyet mellett ennek 25 szörös forgalmát jelenti.

A bevándorlásokról is terjedelmesen szól a jelentés, fájdalem, hogy ezen a téren hazánk első helyen szerepel 28,366 személyvel, melyben 20,560 férfi és 7806 asszony és gyermek volt.

Ujdonságok.

— jul. 29.

Tájékoztató.

Július 31. A szegedi jogász-egylet választmányi ülése.

Július 31. A „Szegedi kör“ matinéja a „Tisza“ szálloda kis termében.

Augusztus 6. A polgári dalárda dal- és táncestélye a Stefánia parkban.

Augusztus 20. Festők táncvizgalma a Gedő-féle mulatókertben.

— **Honvéd-lovasági gyakorlatok.** A harmadik honvéd huszárezred szegedi második osztályához a 4., 5., és 6-ik századhoz a jövő hó 9-én vonulnak be a tartalékosok gyakorlatra. A rezervista legénységet az e célra ideiglenesen épült barakkokban szállásolják el.

— **A kolera ellen.** A gyárak és nagyobb telepek szennyvizének az elpusztításáról tanácskozik a hatóság több-kevesebb eredménynyel. Persze, ezeket nem olyan könnyű rendbe szedni, mint az apróbb hibákat, bár e mellett van itt „apró“ hiba is elég. Ilyen „apró“ az a mocsár ott a szabadkai-sugáruton, a kisdudóvíz mellett. Nagyon alkalmasnak tartjuk fölvetni újra ezt most, mikor a belügyminiszter már megint fölajdul a nagy gyermekhalandóság miatt. A mocsár betöltését elrendelték, de természetesen ez lassan megy. Elrendelték, hogy faszénporral szórják be a kloaka fölületét. Ez is megtörtént s néhány napra el lett hártva a bűz. De a port a mocsár partjára fujta a szél, némely része leülepedett s most, a mindig fokozódó melegben, rettenetes szagot áraszt ismét messzi területre. Ezzel nem törődnek — kicsire nem nézünk, pedig a polgárok újabb panaszt olvashatták, ha akarták, az illetékesek. — Tegnap egy bizottság vizsgálta meg a szeszgyár és a felsővárosi szivattyutelep szennyvizét s úgy intézkedtek, hogy a szennyvizet levezetésére szolgáló nyilások elzáratták nappalra. A piszok ezentul zilipeken át csak éjszaka eresztetik a Tiszába. A rókusi akoltelep szennyvizének levezetése ügyében most folynak a tárgyalások.

— **Katonák nagylövészete.** A szegedi háziezred belyben állomásozó zászlóalja a tartalékosokkal a jövő hó 27-én tábortartást tart a felsővárosi nyomáson.

— **Jogászok gyűlése.** A szegedi jogász egylet választmányja e hó 31-én gyűlést tart. Az ülés tárgyát folyó ügyek fogják képezni.

— **Szeged érdemes előljárósága.** Egy tanyai kapitány levelet intézett ma a tanáchoz. A borítékra nagy szarkaláb betűkkel azt írta: Szeged város érdemes előljáró-

ságának. Ugy, amint volt, visszaküldték neki a levelét, mert már annyit csak mégis kellene tudni egy tanyai kapitánynak, aki tudvaleg igen tekintélyes közigazgatási méltóság, hogy Szeged szab. kir. városnak tekintetes és nem érdeemes tanácsa van.

— **Torna-verseny Palicson.** A szabadkai Torna-Egylet és az Achilles Sport-Egylet torna-ünnepélye alkalmából a világhírű versenypályán Palicson július hó 31-én népnépelet is fognak tartani. A verseny-program az igen mulattató népnépeleten kívül a következő atletikai versenyekből áll: Sikfutás 913 m. táv. Minden néven nevezendő veloczipéd-versenyek. Vívások, súlydobás és emelések, versenyjárások, verseny távol és magasugrások stb., melyben a győztesek igen értékes érmeik és szép tiszteletdíjakkal jutalmaztatnak meg.

— **A csongrádi sikkasztó őrsparancsnok.** Nemrégiben történt meg Csongrádon ez a sikkasztás az ottani csendőrőrsnél. **Mecsey József** vitte véghez, az őrsparancsnok. Uras életet élt a parancsnok, sok mindenféle kellett a pénz, s mivel nem volt, elsikkasztotta az őrsnek azt a pénzt, amelyet a csendőrök nehezen megszerzett filléreikből raktak össze a közös konyakiadások fedezésére. Apránként lopogatott a pénzből, melyet kevés ellenőrzéssel kezelt. Utóbb, mikor már látta, hogy alantassai gyanakodnak, elhatározta, hogy megszökik. A tervet meg is kísérelte. Magához vette a még megmaradt összeget, s bucsut mondott a kapufélfának. Elszökött az őrtől. A csendőrök azonban már ekkor erősen gyanakodtak és észrevették a szökést. Utána mentek ketten a földi révnél elfogták a parancsnokot. Hazakisérték a jelentést tettek ellene. Az őrsparancsnokot aztán behozták Szegedre s itt ítélték fölötté a honvéd hadbírószág. **Mecseyt** rang és állásvesztésre s egy év börtönre ítélte a katonai törvényszék. Rangjától megfosztva a volt őrsparancsnok kiesett a katonai állapotból s a civil büntetés alá esik. A napokban kísérték át a hadbírószág fogházából a kerületi börtönbe. Ott ült le az egy esztendei büntetését.

— **Egy jótékony egylet jubileuma.** A magyar izr. kézmű- és földművelési-egylet Budapesten a f. évi november hó elején ünnepi fennállásának 50 éves jubileumát. Felszazados főnállása alatt ezen egylet, melynek célja szegény és árva fiukat kézművesekké és földművelőkke felnevelni, jelentékeny áldozatokkal sok száz gyermeket mentett meg az anyagi és erkölcsi romlás örvényéből, kik mint derék mesteremberek és gazdák a társadalom hasznos tagjaivá lettek. Ezen egykori növendékei az egyletnek a tervezett jubileum alkalmával az egylet iránti hálájoknak és elismerésüknek kifejezést kívánnak adni és elhatározták, hogy az egylet jubileumi ünnepén testületileg részt vesznek, az egylet-hez üdvözlő iratot intéznek és egy megfelelő jubileumi emléket (esetleg alapítványt) létesítenek. Minthogy pedig az egylet egykori növendékei közül sokan kerültek Szeged vidékére is, a jubileumi rendező bizottság főkeri az illetőket, hogy az említett jubileum ünnepén megfelelő formában részt vegyenek. Jelentkezések és netáni levelek a nevezett egylet titkári hivatalához (Budapest, VII. hólló-utca 4. sz.) intézendők.

— **A hercegprímás a Szent István ünnepélyen.** Mint Balaton-Füredről jelentik, **Vasary hercegprímás** a Szt. István ünnepére Budapestre utazik, hogy a nagy nemzeti ünnepet pontifikáljon. Az ünnepélyek befejezte után a magas egyházfedelem ismét visszatér Balaton-Füredre, meglehet azonban, hogy előbb esztergomi székhelyét is meglátogatja.

— **Sertésvásár.** Ma kezdődött meg a sertésvásár, amely elé jó reménységgel néz-

tek vevők és eladók. Az első napon 1585 darab sertést hajtottak föl Szegedről és a vidékről. Az árak meglehetősen magasak, kereslet van elég. Holnapra még nagyobb fölajtást várnak.

— **A gép áldozata.** Sok áldozatot követel nyaranta a cséplés idején a cséplőgép. Tegnap — mint ó-becsei levelezőnk írja — **Ördög András** fiatal legény lett a nyomorékja. **Jung Antal** gépjenél volt alkalmazva mint etető. Véletlenségből, ahelyett, hogy a ládába lépett volna, a dobba tette a jobb lábát. A gép egy pillanat alatt összetörte a láb-fejét. A munkás rémült kiáltására a többiek elrántották onnan. **Dr. Milkó** és **Róth**, a helyszínére hívott orvosok mikorra odaértek, a láb már annyira oda volt, hogy czombtőben le kellett vágni. Így menekült meg egyik lába árán a legény a haláltól.

— **Névtelen örült.** Csantavéren a csendőrség egy örültet fogott el. A szerencsétlen ember sem nevérol, sem lakhelyére nézve nem tudott felvilágosítást nyújtani. Beszállították a topolyai szolgabírószághoz.

— **Fegyelmi ügyek Csongrád-megyében.** A sok szabálytalanságot, mely Csongrád-megyében végbemegy, mintha most egyszerre fedezték volna föl, úgy követi egymást a sok fegyelmi határozat. A mai postával két fegyelmi ügy elintézéséről vettünk tudósítást. A vármegye közigazgatási bizottságának fegyelmi választmány a hó 23-án tartott gyűlésében **Csemegi Antal** volt Csongrád-járásí főszolgabíróét vétkesnek mondotta ki és őt — nyugdíjigényének teljes épségben tartásával — a felmerült összes eljárási költségekben marasztalta. **Tahi József** dorozsmai tanítót régóta húzódo fegyelmi ügyében szintén fegyelmi vétkesnek mondta ki, és 25 ffrt pénzbírságra ítélte a fegyelmi választmány.

— **Sikkasztó vasuti pénztáros.** A temesvári vasuti sikkasztásra nézve ujabban a következőket írják lapunknak: **Hazayt**, a sikkasztó vasuti tisztet szabadlábra helyezték, de a pénztári hiány megtérítéséig rendőri felügyelet alatt tartják. A sikkasztó már 25 év óta van vasuti szolgálatban és mindig becsületes, kötelelesség-tudó, szorgalmas tisztviselő volt, ki teljes mértékben birta felelősségének bizalmát. Nem volt más szenvedélye, mint az, hogy háziurra legyen s ennek a szenvedélynek esett áldozatul. Ez csábította el, hogy hozzányuljon a közpénzekhez. Szerencsétlenségére, előbb rováncsolták a kezelése alatt álló vasuti árupénztárt, mint hitte volna. Ha egy héttel később tartják meg a rováncsolást, akkor nem találtak volna hiányt, mert az időközben utalványozott bank-kölcsönből már fedezte volna. **Hazay** a sikkasztás folytán elveszti állását és nyugdíjigényét.

— **Festők táncvizalma.** A szegedi festő-iparosok a jövő hó 20-án a **Gedő-féle** mulató kertben egyesületük diszszalójának beszerzésére táncvizalmat rendeznek.

— **Eltévedt kis lányok.** Két kis leány összefogódzott alsóvároson s megindultak a lövönat sinei mentén a belváros palotasorai felé. Itt aztán a nagy paloták közt úgy eltévedtek, hogy nem bírtak többé hazatalálni. Rendőrök vitték őket haza estetelül.

— **Betörés egy körjegyzőhöz.** Vakmerő betörés tettesét kutatják Ó-Becsen. Mint a levelezőnk írja onnan, **Vissy Károly** körjegyző lakásába betörték s feltörték a **Wertheim-szekrényt** is. elvive belőle 30 forintot. A tettesek között van a körjegyző inasa is, aki ma eltűnt.

— **Jótékony előadás az orfeumban.** Mindenki észre veszi az önkéntes tüzoltó-egylet nyomorúságát, csak az nem, aki leg-

többit segíthetne rajta: a város. Legujabban már a zengerek is azon fáradoznak, hogy kimentsék az életrevaló egyletet. **Kis Árpád**, a Hétválasztó szállodában grasszáló orfeum igazgatója, ígéretet tett **Kispál Sándornak**, az egylet elnökének, hogy legközelebb előadást rendez a tüzoltóegylet javára. Az előadás napját falragaszok fogják tudatni a közönséggel.

— **Csodarabbi.** Egy vasuti kocsi történt. Valamelyik állomáson fölszáll egy „bocher“ és úgy mutatja be magát, mint az X-i csodarabbi tanítványa.

— **Nevetséges!** — jegyzi meg erre egyik utas, — hát tudnak azok a rabbik valami csodát művelni.

— **Hogyné!**

— **No mondjon el csak egyet is.**

— **Kérem szépen, mondhatok, — felelt rá a bocher.**

— **Halljuk!**

— **Hát kérem, a multkor szombaton be-** mentem a rabbival egy házba, ahol egy zsidó szalonát evett. A rabbi elszörnyűködve ezen fölkiáltott nagy haragjában:

— **Te gój, te istentelen.** Hogy düljön rád ez a ház!

Erre én figyelmeztettem a rabbit:

— **Rebbe leben,** hiszen ha ez a ház összedül, akkor maga alá temet minket is. Gondolja meg.

— **Igazad van!** — Felelt a rabbi. Jól van hát! — „Ne düljön össze ez a ház!“

És képzeljék, kérem, csakugyan — nem dült össze a ház.

— **Panasz a város kovácsára.** Ilyen czimen megjelent multkori újdonságunkra felelve **Móricz Gábor**, a város szerződéses kovácsa, levelet intézett hozánk, melyben elmondja, hogy a szóban levő kocsi nem is volt nála javítás végett, csak egy tüzoltó mondotta, hogy mely része van eltörve, ami rézöntvény. Erre igaz, azt felelte, hogy ő csak kovács munkát köteles teljesíteni. Ő tudja — ugymond — mit követel tőle a szerződés és annál sokkal többet teljesít. Azon megjegyzésre pedig, mintha mesterségét nem értené, szívesen rábizza magát a csakugyan szakértők bírálatára és a nagy közönség azon tisztelt polgáira, kik üzletét mintegy 25 éven át ősmerek.

— **Üzleti szellem.** A szerkesztőségben vitatkoznak politikáról s egyéb komoly dolgokról, természetesen kellő komolysággal. E perczben sajtóságos hangok vegyültek a beszélgetésbe. Az ablak alatt egy vörösfejű gyermek böngött.

— **Miért sírsz?**

— **Megbántottak.**

— **Kicsoda?**

— **Zsófi.** Azt mondta, menjek . . .

— **Hová?**

— **A pokolba.**

— **Hát miért jöttél ide?**

— **Nem tudom a járást.**

— **Ha egy krajczárt kapsz, haza tudsz menni?**

— **Akkor igen.**

Félóra mulva megismétlődik a borzasztó hangverseny. A veres fejű gyerek torokszakadtából bög.

— **Miért sírsz már megint?**

— **Elvesztettem a krajczárt?**

— **Ha még egy krajczárt adok nem sírsz?**

— **Akkor is sírok.**

— **Miért?**

— **Mert azt is elveszttem.**

— **Hát mit csináljunk?**

— **Adjon öt krajczárt.**

— **A tömörkényi gyilkosság.** Nem lehet itéletet hozni abban a gyilkossági ügyben, amely a tavasszal történt a tömörkényi tanyák között, ahol **Bába Szabó László** agyonvert egy magával jötehetetlen pusztai énekes koldust. Ma már másodszor volt kitűzve ebben a véres ügyben a végtárgyalás a fenyítő törvényszéknél. Az első elmaradt a miatt, hogy két kis tanyai gyereket, akik részben szemtanui voltak a gyilkosságnak, nem lehetett kihallgatni, mert nem

jelentek meg. Nem pedig azért, mert Sövényháza tanyaközségben keresték őket az idéző levéllel. Onnan azt irták akkor vissza, hogy a kisteleki földön laknak a fiuk. Ma megjelentek a többi tanuk: két csendő. Azonfölül egy tanyai ember, aki szintén se látója, se hallója az eseményeknek s névcsereből kézbesítették neki az idézőt. A puszták szétszórt tanyáiból álló községekben nem ritka dolog az igazság kerekének ilyen megakasztása. A két gyerek ma sem jelent meg, mert hát a kisteleki földön sem laknak, hanem valahol a tömörkényi sikon. A törvényszék elnapolta a tárgyalást s a fogva levő gyilkost, egy macskaszemű sunyi sápadt embert, visszavitték a börtönbe.

— **Tolvaj pinczér.** Szentestől ugrott meg egy fiatal szegedi jómadár, Halász Endre nevű. A 17 éves pinczér a kávéházban, ahol alkalmazva volt, lopott s megugrott. Szeged felé vette az útját. A szentesi rendőrség táviratilag kérte az elfogatását, azonban itt nem akadtak rá a szökevényre.

— **Megugrott szegedi huszár.** A gyöngyéletnek van sok olyan oldala, mely nem annyira gyöngy, mint inkább nem gyöngy. A sarkantyus csizma meg a fényes kard sokszor rettenetes teher a viselőjére, mint ahogy volt Bárkányi Imre szegedi fiura is, aki a kecskeméti honvéd huszárezrednél szolgált. Megunta a szolgálatot a gyerek s bucsut vett a kincetári ruházattól, századtól, ezredtől rövid uton. Elszökött. Ezrede parancsnoksága itt keresteti most Szegeden.

Az elveszett versek.

— Négy levél. —

I. (Ma.)

A „Szegedi Napló”

tekintetes kiadóhivatalának
Helyben.

Tisztelt kiadóhivatal!

Kérem sziveskedjék a lap legközelebbi számába az alábbi hirdetést beiktatni.

Elveszett

a Széchenyi-téren egy körülbelül két-három kilogramm súlyu

versfüzér.

A szives megtaláló, ha nekem átadja, 500 forint jutalomban részesül.

Szeged, 1892. jul. 30.

Nagykőrössy Athanász,
költő, a versfüzér szerzője.

A hirdetés számláját kérem kedves atyám, Nagy kőrössy Bálint czimére Kurtiesra küldeni, minthogy én versfüzérem elvesztése után teljesen lesujtott állapotban vagyok s nem törődöm ilyen csekélységekkel.
Szeged, 1892. jul. 30.

Tisztelettel

Nagykőrössy Athanász,
joghallgató és költő.

II. (Holnap.)

Imádott Irénkém! Drága angyalom!

Kegyed még az igaz, hogy nem végezte be teljesen a felsőbb leányiskolát, de már tudja azt, hogy a költészet isteni hatalmában van az örök boldogság. Én is ezt vallom és tudom. Ma akartam önnek átadni versfüzérémet, de amint ábrándozva haladtam végig a Széchenyi-téri korzón, elvesztettem az egész paksamétát. Idemellékelem a Sz. N. tegnapi számát, melyben 500 forintot ígérek a megtalálónak. Nem hiszem, hogy e nagy áldozatnak is sikere legyen. Az emberek szeretnek visszaélni szerencséjükkel, aki megtalálja verseim, aligha fogja visszaadni. Addig is elégedjék meg azzal, hogy imádom! Legyen holnap

Alacs előtt, majd egymásra nézünk. Oh mily boldog leszek, ha láthatom. Minden gondolatom az öné.
N. Athanász.

III (Holnapután reggel.)

Tisztelt kiadóhivatal!

Kedves fiam — akinek legközelebb letöröm a derekát — egy számlát küldetett az urakkal a nyakamra. Itt a pénzük, kifizetem. Azonban az a dologban a komiszság az urfi részéről, hogy diák létére jogásznak írja alá magát s olyan verseket keres, amiket soha el nem vett, de soha meg sem irt, mert olyan számár a versírásban, akárcsak én. Azért csinálja a komédiát, mert el akar boldíítani egy fruskát. Majd elnyujtom úgy, hogy megemlegeti. Egyekben vagyok hazafias tisztelettel
Kurties, 1892. aug. 1.

Nagykőrössy Bálint,
földbirtokos.

IV. (Holnapután este.)

Imádott Irénkém!

Bocsánat. Nem mehettem Alacs elé. Egy kis komoly beszélgetésem volt a papával. Kegyedé a sirig.

Athanász.

U. i. Sári, a vén szakácsné, aki levelem viszi, akármit mond, ne higgye el. Ugy se látott az egész brutalitásból semmit, legfőleg csak hallomás után beszélhet.

Ath.

A másolatok hitelévül

Z.

Törvénykezés.

Apagyilkos.

— A szentesi családi dráma. —

Véres családi dráma volt ez, aminek rettenetese a következményei. Egy korbely, a korcsmákat bujó apa halála ez, egy paraszt gentryé, aki elveri minden vagyonát, s mikor az utolsó ezresek kerülnek elherdálás alá, a fiuk követelik, hogy hagyjon valamit szegény anyjuknak. Az apa, aki sohasem józan teljesen, szidással felel, egy karót vág a fiához, aki már embernyi ember.

Ez aztán végső elkeseredettségében lekapa a tanyaház eresze aljáról egy fegyvert, lelövi az apját, kocsiira ül s behajtat a rendőrségre ezzel a szóval:

— Fogjanak el. Megöltem az apámat.

Ma, ahogy a végtárgyaláson megjelent szomorúan lépegetve a szuronyos börtönőr előtt a vádlott, még ketten jöttek be a terembe:

Az anya, aki „azóta” megsiketült s beteg.

A fiatalabb testvér, aki „azóta” inaszakadt. Meghült s nem bírja az egyik lábát sem. Két bottal jár.

A harmadik ott ül a vádlottak padján. Ez meg, szép barna férfi, „azóta” apagyilkos.

A negyedik a föld alatt fekszik átlött homlokkal s az egész tárgyalás alatt nem adódott utána egyetlen jó szó sem.

A dráma részletei.

A Szigeti Lakos-familia meglehetősen jó anyagi viszonyok között élt Szentesen. Földművelők voltak, az anya a Sarkadi Nagyok családjából való: volt 160 hold földjük, 300 birkájuk, tanyájuk, házuk a városban, amiknek egy részét szerezték, a többit örökölték a nagyapától.

A nagyapó halála után kezdett elmulni a jólét. Szigeti Lakos Imre, a családfő, korbelykedni kezdett.

Uri tempói voltak ennek a tanyai embernek. Vadászgatott a czimboráival a saját területén, Lefocheux-fegyvert tartott s ha-

gy elment vadászni, csak ötödnap került elő. Mulatott s a rendőrség hivatalosan bizonyítja, hogy igen szépen el tudott verni egy ezres bankót egy éjszaka alatt.

A vagyon fogyott. Eladogatta apránkint a földjeit, kölcsönöket vett föl s utoljára már alig maradt egyéb, csak a tanyaház, mintegy 3000 forintot érő szikes föld s két rossz ló.

Ekkor kezdték kérélni, hogy ne verje el mind a vagyont.

Durván utasította el a családját.

— Adok ha akarok

S fenyegetőleg tette hozzá:

— Csak lesd!

S zavarta dologra a fiait, a feleségét, míg ő maga ivott a korcsmában.

Soha több enyhítő körülmény nem halmozódott össze apagyilkos mellett, mint a mennyit itt ma elmondtak Szigeti Lakos Antal, a szelid munkás ember mellett, aki sohasem kért az apjától magának semmit, csak az anyja részére könyörgött, egy kétségbeesett pillanatban agyonlötötte az apját, miután ez karót vágott hozzá.

Megdöbentő jelenetek játszódtak le ebben a három tagura apadt családban, amelyet koldusbotra juttatott az, akit a fia megölt.

Ma tilt fölötte törvényt a szegedi bíróság. A törvényszék tagjai voltak: Nagy Ferencz elnök, Pókay Elek, Kriston Péter szavazó bírák. Közvádoló: Schmidt kir. ügyész, védő Nyáry dr. ügyvéd.

Aki az apját megölte.

Szigeti Lakos Antal szálas barna ember, fekete magyar ruhában. Fegyveres őrkiséri föl a fogházból, ahol vizsgálati fogóságban ült. Látszik rajta, hogy érzi, hogy bűnös. De az egész ember mintha azt mondaná:

— Nem tehettem másként.

A szentesi népnyelv szép dialektusával, magyaros szavaival mondja el az előzményeket.

Tizenkét éves koráig a nagyapja házában nevelték. Atyja nagyon szerette. Négy iskolát végzett. Akkor hazament az apjához, aki családjá egyik tagját sem szerette. (Szentesen a nagyatyát a tyámnak, az édesapát a pámnak nevezik.)

Az apa házában aztán nem volt egyéb szava hozzá:

— Eredj dolgozni.

— Folyton hajtott a dologra, — mondja Antal, aki már 28 éves férfi — de hát szívesen tettem én ezt, csak ne pazarolta volna el a munka gyümölcsét. Tékozolni kezdte a vagyonát az apám egyszerre. Minden megváltozott. Azelőtt az anyám szüleitől kapott nyolczszáz forint hozzáadásával 82 holdas birtokot vehettünk, azután meg eluszott minden. Apránkint eladogattam mindent. Hiába mondtam neki:

— A korcsmában nincsen becsület, apám.

Ilyenkor azt felelte:

— Hát nem is megyek többet.

De ha pénze volt, újra elment.

Elnök: Volt mindig pénze?

— Vagy váltókat iratott alá. Kezeseket keresett. Ezek ha félték, hogy majd ők lesznek a felelősek, rávette az anyámat, hogy írja alá. Vagy engem.

Ezer forint és ötszáz forintjával szedte ki a pénzt a takarékból.

Csak hogy pénzhez jusson, gyapjut két-három annyit eladott előre a zsidónak, mint

amennyi lejött a birkákról. Azután azért is fizetni kellett.

S ahogy elmondja a vagyon teljes pusztulását Antal, így folytatja:

— Utoljára már csak vagy 40 holdnyi szik maradt. De ezt is áruba bocsátotta.

Pedig kértük valamennyien, hogy ne juttasson koldusbotra bennünket.

Ilyenkor fölugrott, kiment a tanyaházból. Nem tetszett neki a beszéd.

Bujt előlünk. Hogy ne kelljen felelni.

Elnök: És hogy történt az eset?

— Ép egy ilyen alkalommal. Mindnyájan beszéltünk neki, ne tékozzon már.

Mérgeesen fölugrott a székről s kiment a tanyaudvarba.

Mert arra kértük, hogy ha nekünk nem marad is, nekem meg Bálintnak, legalább az édes anyáknak hagyjon valamit.

Én utána mentem az udvarba.

Ujra kérdeztem:

— Hát nem ad?

— Adok, csak lessétek!

Elkeseredve mentem ki kapálni az öcsémmel. Kevés ideig dolgoztunk, azután visszajöttem, hogy vizet viszek ki egy korszóban a földre. Már meg is töltöttem a kurnál a korszót, mikor aztán bementem a konyhába, hogy a pipára gyujtok. Ott volt az anyám, dolgozott.

— Hol van az apám — kérdeztem.

— Nem tudom, fiam. Nem ügyeltem reá, mert dolgom van.

Utána mentem. Kerestem s megtaláltam hátul a nagy istállóban. Ezt amióta a lovaink elfogytak, a szomszéd használta. Ott feküdt az almon. Kértem, hogy ne tegyen földönfutókká.

Erre újra szidott, de véghetetlenül nagyon.

Én is szóltam azután neki valamit vissza. Azután összevesztünk.

Az volt a vége, hogy egy karót, valami szőlőkaró volt, hozzám vágott.

Erre azután elfogott engem is valami, nem tudom én még ma sem, hogy mi. Tudom, hogy rosszat tettem, de akkor úgy volt, hogy kiszaladtam, az eresz alatt függött egy szegen a puska, azt lekaptam, beszaladtam vele az istállóba s 2-3 lépésnyi távolságból rálöttem.

— Nem gondolt arra, hogy hátha üres a fegyver.

— Nem tartotta azt az apám sohasem üresen.

Azután kimentem onnan. Láttam még, hogy az apám valamit beszélni akar, de már nem tudott, a fejébe mentek a serétek.

A tanya széléről kikiáltottam Bálintnak, hogy jöjjön be, mert rosszat tettem.

Ahogy a vádlott beszél, a hátulsó üres hallgatósági padokból tipegve előlép egy meggörbödött öreg anyóka s odaállva Antal mellé, szeretettel néz reá.

— Reá kiáltanak:

— Mit akar?

A vádlott, aki eddig szárazan beszélte el a rémas eset részleteit, megindulva szól:

— Az anyám, kérem. A zóta meg-siketült.

Könyvek csillognak a szemében.

Az anyókat visszavezetik a helyére.

Antal folytatta:

— Bálint bejött, befogtunk s bementünk a városba. Jelentkeztem a rendőrségnél.

Pókay bíró kérdi, hogy mire paza-lolt az apja?

— Mindenre. Vadászczimborái voltak, azokkal mulatozott. Lumpolt. S reszketett a kártya után. Fegyverekre is költött.

Kriston bíró: Azelőtt soha sem jutott eszébe, hogy meglövi az apját?

— Sohasem.

Az öcs.

— Jöjjön be Szigeti Lakos Bálint.

Két botra támaszkodva, megrogyott térdü, halavány, nehéz betegséget mutató arczzal. Magas homloku, hosszú fekete bajszu, fekete ruhás. Szép magyar legény lehetett „azelőtt“.

Ahogy a vádlott meglátja ezt az embert, aki két botjával csak nehezen topog előre s olyan, mintha most kelt volna ki az ágyból — ez, aki olyan derék, délczeg munkás fiu volt azelőtt, zokogásban tört ki.

— Két hete vagyok így kérem — szól Bálint, ahogy székre ültetik — valami hűtés lehet.

Bálint is elmondja az előzményeket. Hogy az apja korhelyiségeért sokat izetlenkedtek vele.

— De nem volt mindig korhely?

— Mig atyánk élt, addig nem. Áttól függelme volt neki.

— Figyelmeztettük gyakran. Néha magába is szállott. Azt mondta, hogy ő nem oka, de ha iszik, nem tudja mit csinál.

— S mennél öregebb lett, — mondja — annál korhelyebb. Szólt annak pedig az anyám is sokat, még szekirozta is, de hát nem ért az annak semmit: Nem adott az nekünk semmit soha, biába kértük.

A beteg szomoruan hajtja le a fejét:

— Pedig csak az anyám részére kértünk . . .

Magáról a tényről nem tud, mert csak a lövés után ment be a tanyába.

— Láttam az apámat az istállóban fékőnyéken. Akkor még tátogott, de már nem tudott beszélni.

Elnök: Mondja csak Bálint, nem beszéltek maguk soha sem arról, hogy meglövik az öreget.

— Nem. Annyit ámbátor mondtunk, hogy jó volna, ha elvinné az istent.

Mert volt okunk reá. Előtte való nap az anyánkat akarta megverni.

Antal védte meg anyánkat.

Elnök: Hogy birta Antal megvédeni?

Bálint: Antal erősebb volt, mint az apám.

Schmidt ügyész: Sokszor szidta Antalt az apjuk.

— Szidta sokszor.

— Volt oka reá?

— Csak nagy néha. Ha egyszer-egyszer tilosba ment a jószág.

Nyáry védő: Maguk 28—26 éves fiatal emberek. Hogy van az, hogy még nőtelen mindkettő?

Bálint: Én 18-éves koromban önként beálltam katonának, 21 éves voltam, ahogy hazajöttem s kértem, engedje, hogy megházasodjak. De nem engedte.

Nyáry: Miért?

Antal (beleszól): Sohasem volt az apánknak mireánk pénze.

Nyáry: Hogy van az, hogy Antal az apját délelőtt az istállóban fekve találta. Beteg volt, hogy nem dolgozott?

Bálint: Nem dolgozott az kérem sohasem.

Tanulmányok.

Fölolvassák a szentesi rendőrség hivatalos bizonylatát arról, hogy iszákos, korhely volt az öreg. Ha valamit eladott, addig haza sem ment a tanyára, míg el nem verte a pénzt. Ezer forintot elvert egy éjszaka. Éjjel kódorgó rendőrpátrók néha hét éjjel látták folyton egy kocsmában mulatni. Ilyenkor szórta a pénzt.

Csányi Imre tanyaszomszéd lényegtelen vallomását fölolvassák.

Sarkadi Nagy Julianna, az övegy már a vizsgálóbírónál kijelentette, hogy nem akar vallani.

A beszédek.

Schmidt Imre kir. ügyész zárbeszédében a 279. §-ba ütköző és a 289. §-szerint minősülő szándékos emberölésért a 281. §. utolsó bekezdésének alkalmazásával a 289. §. szerint kéri elítélni a vádlottat.

Enyhítő körülmények vannak itt, de azok felsorolását a védelemnek hagyja fönn. Súlyosító körülménynek kéri venni, hogy vádlott az emberölést fölmenő ágbeli rokonon követte el.

Dr. Nyáry János védő felsorolja a sok enyhítő körülményt s magvas védbeszédében enyhe büntetést kér a vádlottra.

A beszédek végeztével kérdi Antalt:

— Tud-e még valamit mondani?

Antal megcsóválja a fejét:

— Nem tudok én már kérem semmit.

A törvényszék ítélethozatalra vonul vissza.

Anyja és fia.

Ahogy a bírák eltűntek a mellékteremben, megmozdul ott a hátsó padokban az öreg anyó s halk, tipegő lépteivel előre jön.

Feleuton megáll az agg nő, akit az anyai szeretet vonz hatalmas erővel apagyilkos fiához, hogy vajjon szabad-e?

— Szabad, szabad . . .

S odamegy.

Antal szomorú arcán végig villan az öröm derűs fénye, kisírt, veres karikás szemében a fiu szeretetének a lángja csillan meg s úgy öleli át az anyját.

Az a meleg ölelés, az a hosszú csók, amely ebben a kongós, üres teremben elcsattant, a legigazabb biznysága, hogy miért ölte meg Szigeti Lakos Antal azt az „embert“, aki megakarta ütni az anyját.

Az ítélet.

A törvényszék elnöke kihirdette az ítéletet.

A vádlottat a 279. §-ba ütköző, a 280. §-szerint minősülő szándékos emberölés büntetésében bűnösnek találta s a 281. és 289. §§. alapján a 91. §. alkalmazásával öt évi fegyházra ítélte, amelyből a vizsgálati fogság által egy hónapot kitöltöttek vett.

Az indokolás több enyhítő körülményt említ s súlyosító körülményül veszi, hogy az emberölés fölmenő ágbeli rokonon, apán történt.

Schmidt ügyész a büntetés kicsiny volta miatt, valamint, emberletről lévén szó, hivatalból föllebbez.

Szigeti Lakos Antal vádlott könnyes szemmel jelel ki, hogy nem föllebbez.

— Megnyugszik?

— Meg.

Nyáry védő a büntetés súlyos volta miatt föllebbez.

Ezt hallva, föllebbezett a vádlott is.

A Napló levélszekerényéből.

Tekintetes Szerkesztőség!

Legyen szabad kérnem, hogy alábbi soraimat közzétenni sziveskedjék.

A városi tanács ezelőtt hónapokkal elrendelte, hogy az Atilla-utczába három lámpa állíttassék. Mindeztől ezen rendelet nem foganatosított. Utcánkban ez időszert kisértes sötétség uralkodik, melynek védelme alatt holmi kétes egyének mindenre vetemedhetnek és vetemednek is, mert az utca sötétségében pillanat alatt eltűnhetnek és az ellenük való védekezés sikertelen.

Igy történhetett meg, hogy a közel multban is minden félelem és tartózkodás nélkül hatolhattak be t. szomszédbarátom süttő üzletébe s a legutóbbi két hónap alatt háromszor kísértették meg meglehetősen értéket képviselő áruaktárába behatolni. Ily viszonyok közt nem lehet az ember biztonságban sem személyét, sem áruit illetőleg.

Ez uton tolmácsolom tehát az Atilla-utcai lakosok azon kívánságát, hogy a tanács határozatát mielőbb léptessék életbe. Szegeden, 1892. július 26-án.

Kiváló tisztelettel

Winkler Sámuel,
kereskedő.

Legujabb.

A tályai Kossuth-templom.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Hegyaljai, evangélikus egyházmegye Miskolcson megtartott közgyűlésének egyik legérdekesebb tárgya volt a tályai Kossuth templom restaurálására és fölszentelésére vonatkozó jelentés. A templom stílszerűen renováltatván, fölszentelését szept. 19-ére, Kossuth 90-ik születésnapjára tűzték ki. Kossuthot a fölszentelésre az esperesség szép levélben meghívta.

Betegség József főherceg családjában.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Stefánia özvegy trónörökösének a leánya, a kis Erzsébet főhercegnő, aki most Alcauthon van, torokgyulladásban megbetegedett. A kis főhercegnő állapota súlyos s azért Alcauthról táviratilag a beteg ágyához hívták dr. Bauert, József főherceg udvari orvosát és Bókai tanárt. Mind a ketten megérkeztek Alcauthra.

Leégett katonai raktár.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er.) Ma délelőtt a Hungária- és arena-ut közt fekvő katonai löportár dülön levő egész sereg katonai élelmezési, száma- és számaraktár közül az egyik kigyulladt s porig égett. Mintegy 5000 mm. préselt szalma és muhar volt benne. Óriási lánggal égett, de egy órai munka után a kivonult tűzoltók megmentették a szomszédos raktárakat. A kár több ezer frt.

A porosz kölcsön ügye.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Berlinből sürgönyzik: Felhivatalos forrásból jelentik: A porosz állam defecitjének fődözésére negyven millió márká összegű kölcsön fölvétele mutatkoznék szükségesnek, ami a kincstárra nézve másfél millió márká állandó megterhelést jelentene. E helyett már most a kormány, tekintettel arra, hogy a lex Huene a háztelekedőnek a községekre való ráutalásával csak provizoriumot alkotott, azon tervvel foglalkozik, hogy e törvényt megszünteti, ami által a községek utalt összegek, melyek a mult évben ötvenhét millió márkára rugtak, a kincstár rendelkezésére állanak.

Halálozás.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Debreczenből távirják: Hanke Leo nyugalmazott tanácsos meghalt. Hanke volt meg-

bizva, hogy a patens ellen tiltakozó reform. közgyűlést föloszlassa, mire Balogh Péter püspök így felelt: „En pedig Isten nevében megtartom“.

Támadás Caprivi ellen.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Berlinből sürgönyzik: A Bismarckhoz szító sajtó, különösen a Kölnische Zeitung, nyiltan követelik, hogy Caprivi visszalépjen. Utóbbi azért, mert a kancellár gyengén viseli magát az ultramontánokkal szemben. A Deutsches Volksblatt kiemeli, hogy Caprivi küzdelme Bismarck ellen nem egyéb, mint hivataláért való küzdelem, s már Caprivi sem oly ideális, mint pályája kezdetén.

A liberális helytartó.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Konstantinápolyból sürgönyzik: Nagyhatalmunk nagykövetei holnap konferenciát tartanak, hogy a portának kijelöljék a liberális helytartót.

Szenzációs letartóztatás.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Belgrádból sürgönyzik: A város egyik előkelő kereskedőjét, Jevanovits Pétert vámcsalások miatt letartóztatták. Letartóztatás nagy feltűnést kelt.

A kolera.

Budapest, jul. 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Párisból sürgönyzik: Dr. Darembergnek a „Journal des Debats“-ban közölt cikke szerint a Páris területén uralkodó epidemia indiai kolera ugyan, amely azonban nem terjed, sőt észrevehetőleg csökken. Július 20-áig 400 haláleset fordult elő; a betegek 90 százaléka hal el. — Monte-Mastre-ből jelentik, hogy ott tegnap egy kolera-eset fordult elő, gyors halálos kimenetellel.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) New-Yorkból sürgönyzik: A kolera itt föllépett. A hatóságok külön rendeletet bocsájtottak ki a kivándorlók kikötésére nézve. Így a francia kikötőből érkező kivándorlóknak nem szabad kikötni, hanem a kikötőtől bizonyos távolságban a hajó fedélzetén kell maradniok.

Öngyilkossági kísérlet.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Ma délben a mentő-egyesület közelében egy tisztességesen öltözött fiatal ember öngyilkossági szándékából sósavat ivott. Beszálították a Rókusba.

Az angol miniszterium lemondása.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Londonból sürgönyzik: A minisztertanács azt határozta, hogy a fölíratí vita alkalmával fölveti a bizalmi kérdést csak a szavazás után mond le.

Közgazdasági táviratok.

Budapesti gabonátözsde.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma gyengén kínáltak. A vételkedv javult. Szilárd irányzat mellett elkelt 15.000 mm. néhány krral drágábban.

A határidő-üzletben a déli tőzsde zárlatai a következők:

Buza 1892. szeptember—októberre 8.—pénz, 8,01 áru; márcz.—ápr. 8,39 pénz, 8,41 áru; tengeri július—auguszt.—pénz, —.—áru; aug.—szeptemberre 4,85 pénz, 4,87 áru; május—júniusra 5,26 pénz, 5,28 áru; szeptember—októberre 4,95 pénz, 4,97 áru; zab őszre 5,52 pénz, 5,54 áru; káposzta-repeze aug.—szept.-re 10,95 pénz, 11.—áru.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) (Délután öt órákor záródnak.)
Buza őszre . . . . . 8.—8,02
Buza 1893. tav. . . . . 8,39—8,41
Tengeri aug.—szeptemberre . . . . . 4,83—4,85
Új tengeri máj.—jun. . . . . 5,25—5,27
Zab . . . . . 5,53—5,55
Káposzta-repeze . . . . . 10,90—11.—

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, július 29. (A „Sz. N.“ er. t.) Zsíraru irányzata szilárd volt. Disznózsír 54 forint és három darabos tábla szalonna 56,50 forint. Szilva megszilárdult, okt. novemberre szállítva szerb szokványáru 19,64—20,09 frton; boszniai 85 darabos 23 frton és 21 forint, októberre boszniai 100 darabos 20,98 forint. Szilvaiz változatlan; boszniai szept.-októberre 20,50 frtal kelt. — Szesz: Változatlan. Szesz nyers osztalékolt 17.—17,50 forint, élesztő-szesz 20—20,50 frton, finomított 54,75—55,25 frton 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, július 28. (A „Sz. N.“ er. t.) A tőzsde ma nyugodt irányzattal nyílt meg, kedvezőtlen külföldi jelentések következtében a nemzetközi értékek lanyhultak és gyengén zárultak. A helyi értékek nyugodtak. A valuták lanyhák. A részvényforgalom igen gyenge volt.

Utótőzsde o. h. 310,60—310,70, magyar hitelr. 357,75—358,25, osztr.-m. államvasut 303,75—303,85, 4%-os o. magy. aranyj. 110,42—110,47.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, július 29. (A „Szeg. N.“ er.) táv.) (A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgron felüli sulyban) 44,50—45,50 kr. Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) ———— krig. Fialat nehéz (pknt 320 klgron felüli sulyban. 47.— krig. Fialat közép (páronként 251—320 klgr. sulyban. 47,50—48.— krig) Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 48—49 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronként 280 gron felüli sulyban) ———— krig. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban 46—47 krig. Könnyű (pknt 220 krig terjedő sulyban) 47,50—49 krig. — III. Romániai: Nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban — kr. Közép (páronként 250—320 klgron felüli sulyban) ———— kr. Könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) ———— kr. IV. Romániai eredeti (Stachl): Nehéz (250 klgron felüli sulyban) ———— kr. Könnyű (páronként 240 krig terjedő sulyban) ———— kr. — V. Szerbiai: Nehéz (pknt 260 klgron felüli sulyban) 46.—47 krig. Közép (páronként 220—260 klgr. sulyban) 46—47 krig. Könnyű (pknt 220 klgrig terjedő sulyban, 47—48 krig. — Sertéslétszám. 1892. jul. 27-én volt készlet 149,758 drb, 1892. jul. hó 28-án fölhajtatott 1116 drb, 1892. jul. 28-án elszállított 2253 drb, 1892. július hó 29-én maradt készletben 148,621 drb. A hizottsertés üzletirányzata: Változatlan.

REGÉNYCSARNOK.

Az eltítkolt fiu.

116

— Angol regény. —

Fordította: Tömörkény.

Lefeküdt és sokáig gondolkozott azon, hogy mitől támadhatott a betegsége.

Emlékezett az öreg Erzsók egy megjegyzésére.

Hogy a mocsárkastélyban sokan haltak meg fiatalon, hideglázban, amit mindig a rossz levegő okozott, mások állítása szerint.

Ő azt mondta, hogy ez nem igaz, lám ő milyen nagy kort ért el ebben a levegőben s nem volt soha beteg.

— S mégis úgy kell ennek lennie — sóhajtott Natalie szomorúan. A bor által az arcára varázsolt pirosság játszott a halavány arcon. Kezdem átlátni, hogy mi ennek az oka. — Elmer azért küldött ide, hogy elpusztuljak e halálos levegőben, ahol anynyian elhaltak már előttem. Most már nem

kétkedem, hogy ez volt a szándéka. Már majdnem kész vagyok reá, hogy elhagyjam holnap reggel a házát, odalépjek elébe s elmondjam mindenki előtt, hogy mily rossz. De hátha nincsen igazam. Mégis megvárom, mint ahogy a levelemben irtam, azt az egy hetet. S ha ő nem jön, én megyek elébe.

Ezzel az elhatározással hanyatlott vissza a szófára s a fáradságtól kimerülve elaludt.

Huszonkilencedik fejezet.

Bár miss Alice Wycherly a fiát biztonságban tudta Layne Richard házában, nem bírta elviselni a válást.

S miután lady Ellen Haigh és Layne Richard eljegyezték egymást, ismét a fiára kezdett gondolni.

Elgondolta, hogy ha a fiatal párnak gyermekei lennének, a fia még jobban egyedül és elhagyatva érezné magát az idegen csemeték között.

S elhatározta, hogy el fog vele utazni. Ugy gondolta, hogy ezt legjobban kiviheti akkor, ha a vendégek eltávoztak.

Akkor majd Poldá és Montmaur Bazil házasságát rendbehozza s elutazik Arthurral.

De hová?

Sokáig gondolkozott a on, hogy hová menjen.

Végre kiválasztotta Németország egy kis városkáját.

Ott nincs veszély semmi. Nem találkozhatik ismerősökkel.

Békében s nyugodtan szentelheti életét fia nevelésének.

Lassankint elkészítette az utazási tervét. S elmondta ezt Layne Richardnak is.

Layne le akarta előbb beszélni róla, de később beleegyezett. Belátta, hogy ott sokkal boldogabban és csendesebben élhet Alice, mint Angliában.

Nem bírta eltagadni előtte, hogy Arthur vágyakozik utána gyermeki szíve minden erejével. Hogy mindig csak róla beszélt, s gyakran követelő hangon kérte, hogy vigyék vissza az anyjához.

Miss Alice ez elhatározása után nyugodtabb és vidámabb lett. Ezt megéreztek a vendégek is, akik egészen elcsodálkoztak e hirtelen változáson.

Alice barátságosan beszélgetett mindenkiel.

Mindenkiel — kivéve Waldemare lordot, aki napról-napra komorabbra vált.

Most még gyakrabban lovagolt ki, mint ezelőtt, néha vadul vágatva elment husz mértföldnyi távolságra is.

Egy ilyen napon történt meg, hogy a lord Layne háza felé vetődött el.

Layne ekkor épp a Wycherly-kastélyban volt. A lord léptetve haladt el a ház előtt.

A lova gözölgött a dühös vágatás után s magát a marquist is kimerítette már az erős lovaglás.

De nemcsak testileg volt kimerülve ez az ember.

A lelke mélyében mély szomorúság lakott s arra gondolt, hogy miért nem halt meg kora ifjúságában, mielőtt a szívét a viharok egész orkánjai átdúlták volna.

Az élete most már teher volt neki egészen.

— Ha nem lenne gyávaság, — mormogta elsötétült arccal — már véget vettem volna az életemnek.

Az élet minden rosszat, minden vihart reám dobál, mintha más ember nem volna a világon.

Azt hiszem, ha eljönne értem, örömmel üdvözölném a halált.

(Folytatása köv.)

Vizállás.

	— julius 28. —	— julius 29. —
	Méter 0 felett 0 alatt	Méter 0 felett 0 alatt
M.-Sziget	0.92	0.86
Szatmár	0.48	0.54
Tokaj	0.10	0.22
Szolnok	0.22	0.11
Szeged	0.80	0.77
T.-Becse	1.34	1.44
Csongrád	0.09	0.02
Gyoma	0.97	0.99
Námény	0.34	1.96
Arad	0.75	0.8

Szerkesztői üzenetek.

Fiatal, elvhű olvasó. Keressen föl valamelyik délután szerkesztőségünkben s szívesen adunk önnek egy értesítőt a fiunei hajósuhancz iskolából. Ebből megtudhat mindent.

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SÁNDOR.

Nyilttér.

Ma szombat, július 30-án,

a „Stefánia“ sétány

vendéglői helyiségében

ERDÉLYI NÁCZI zenekara

RÁCZ GYULA

kitünő primás vezetése alatt játszik.

Kiváló tisztelettel

Renglovits János

vendéglős.

Ma szombaton, július hó 30-án és holnap vasárnap, augusztus 1-én

a „Próféta“

diszes udvarkertjében

a szabadkai kitünően szervezett első

tambura zenekar

játszik, egész új, válogatott műsorral.

Belépti díj nincs.

Tisztelettel

Ketter Károly,

vendéglős.

BOLHA-SZINHÁZ!

A Valéria-téren

ma szombaton, 1892. évi július hó 30-án

első előadás.

Csak pár napig lesz látható?

Eredeti európai nagy bolha-színház és czirkusz, a bolhák csodálatos idomítása és betanítása által elért mutatóanyagokkal.

A magasabb bolha-idomító iskolából 300, ruhába öltözött bolhaművész közreműködése mellett különféle testgyakorlatok és tréfás jelenetek fognak bemutatni.

Helyárak: I. hely 20 kr, II. hely 10 kr.

Nyitva egész napon este 9 óráig. — Naponta új műsor. 555-8-2

Az előadás szabad szemmel látható.

A n. é. közönség az esetleges szökevényektől meg van védve.

Aufrichtig C., igazgató.

17,672/892. sz.

553-8-2

Birtokeladási hirdetmény.

Szeged szab. kir. város közt. hat. bizottságának f. évi 99/82 sz. a. hozott határozatával szőlőtelepítés céljaira örök áron eladatni rendelt és pedig:

Felsőtanyán 500 hold alsótanyán 500 hold vagyis összesen 1000 hold 1600 ölével számítva, homokföldre vonatkozólag, a venni szándékozók következőkről értesítettnek.

Eladandó területek:

Felsőtanyán:

A kistelek-majsai országot jobb és baloldalán 200 hold, a „kapitányság“ nevű vasuti őrház mellett 170 hold, a városi szőlőtelep és a közig. központ között 60 hold, a Darázsok, Gavallér, Sári Péter stb. örök birtokaik ellőtt a hajtó-ut baloldalán felfelé Csöngölének vonuló mintegy 70 holdnyi terület.

Alsótanyán:

A Kárász erdei 100 hold, a Süveg bokrokól 40 hold, a csorvai kapitányságban, Gárdián Lázár és Szécsiek köznyékén 160 hold, a Rokabögyösben 100 hold, végül a horgosi határon a „Kejjfel“ dűlőben 100 hold.

Az eladandó földek egyholdas részletekben árvereztetnek el, úgy azonban, hogy ha az árverező vevő az egyhold föld után levett árban ezentul még többet illetve 5 holdig terjedő földet megvenni kíván, úgy ezen kivont terület a már levett egy holdal együtt újra árvereztetik, mely esetben a kikiáltási árat a megvenni szándékoltt holdak számához képest az egy hold föld vételárának többszöröse képezi, a vételár egy ötöde az árverés színhelyén azonnal lefizetendő a hátralévő 4/5 rész pedig 1893. évi nov 1-től kezdődőleg 5% kamatokkal együtt 10 év alatt 10 egyenlő részben fizetendő, mely feltételnek be nem tartása esetén a földet az illetőnek kára és költségére Szeged szab. kir. város újból eladhatja a vételár teljes lefizetése után lessz vevő nevére és költségére bekebelezve, megállapítatik továbbá miszerint az eladandó földekül kijelölt területek eladása tárgyában érdemi határozat csak az árverés eredményének közgyűlés elé leendő terjesztése után fog hozatni, a birtokba vétel az árverés eredményének illetve az eladásnak kormányhatalomjogi jóváhagyása után történhetik.

Az árverés kezdetét veendi

Felsőtanyán:

Folyó évi augusztus 8-án d. e. 8 órakor a felsőtanyai közigazgatási központnál folytatatik a „kapitányság“ nevű őrháznál levő 170 holdnál, ennek befejeztével a Darázsok, Gavallér és Sári Péter örök birtokaik töle fekvő 70 holdnyi területnél, ezután a kistelek-majsai országot baloldalán kiosztott 100 hold s végül ugyanezen országot jobb oldalán fekvő 100 hold városi terület.

Alsótanyán:

Augusztus hó 16-án d. e. 8 órakor és folytatva a csorvai kapitányságban fekvő Szécsi Jakab-féle szélmalom és Lázár Andás tanyája előtti csucskánál, ezután a Gárdián Mihály és Pap Ferencz (Motoj-tanya) örök birtokaik közt fekvő városi haszonbéres területeken kijelölt 160 hold, augusztus hó 18-án d. e. 8 órakor az átokházi kapitányságban fekvő, ugynevezett Süvegbokrokól 40 hold, ennek befejeztével a Rokabögyösben 100 hold.

Augusztus hó 22-én d. e. 8 órakor és folytatva a horgosi határ mellett levő „Kejjfel“ dűlőben kijelölt 100 hold.

Augusztus 24-én d. e. 8 órakor a 100 holdnyi Kárász erdő.

Az eladandó területeken lévő fák a jogerős vétellel a vevők tulajdonába mennek át.

A részletes szerződési feltételek az árverés színhelyén felolvastatni fognak.

Szeged, 1892. július hó 25-én tartott tanácsulésból.

Dr. Lázár György,
h. polgármester

A KOLEBA.

A fővárosi tiszti főorvosi hivatalban egymást követik az intézkedések, melyekkel a kolerajárvány behurcolása esetére a fő- és székvaros közegészségügyi viszonyainak a legjobb állapotba helyezésével a nagyobb veszedelmet elhárítani lehet.

A legbiztosabb és leghathatósabb óvszer orvosi tekintélyek állítása szerint a

COGNAC.

Legjobban ajánljuk gróf Esterházy Géza anyalföldi gyártmányát, mely francia módszer szerint tiszta borból, minden idegen anyag hozzávegyítése nélkül van készítve. Ezt a tényt eléggé bizonyítja ama körülmény, hogy mindazon kiállításokon, melyeken az

angyalföldi cognac-gyár

részvett, a legelső kitüntetésekert nyerte el.

546-2-1

Központi iroda:

Budapest, külső vaczi-ut 23.

Lágy, fehér bőrt
Ifjúkori arczszint biztosan nyerhető,
szaplók
okvetlen eloszolnak, ha a Bergmann és társától Drezdában készült

Bergmann-féle Liliomtej-szappan
mindennap használtatik. 1 darab ára 50 kr.
Kapható: Barsay Károly, dr. Hibay György, Vajda Imre és társa és Bokor A. urak gyógyszer-tárában.

16,548/1892. 549-3-2

Pályázati hirdetmény.
A néhai Wodianer Mór báró által önhibájukon kívül elszegényedett hazai kereskedők és iparosok részére tett alapítvány kamatainak 1/15 része szegedi kereskedőket és iparosokat illetvén, az abból a f. év második felében a nmélt. m. kir. belügyminiszter ur által kiosztandó segélyekre ezennel pályázat hirtetetik.

Ezen segélyezésben valláskülönbség nélkül csak azon szegedi kereskedők és iparosok részesülhetnek, kik állandóan Szeged város területén laknak s önhibájukon kívül szegényedtek el.
Azok, kik családeltartásáról gondoskodnak, továbbá gyermekekkel bíró özvegy nők, kik ipart üznek, a többi folyamodókkal szemben elsőbbséggel bírnak.
Folyamodók pályázati kérvényeikhez mellékelni tartoznak:
1. magyar honpolgárságukat igazoló hatósági bizonylatot;
2. hatósági bizonylatot, mely életkoruk megjelölése, személyi és családi viszonyaik kitüntetése mellett igazolja, hogy vagyontalanok s önhibájukon kívül szegényedtek el;
3. hatósági bizonylatot arról, hogy Szeged város területén állandó üzletük vagy műhelyük van.
A mellékleteikkel bélyegmentes folyamodványok Szeged szab. kir. város tanácsához czímezve, bezárólag f. évi augusztus hó 15. napjáig nyújtandók be.
Szeged szab. kir. város tanácsa 1892. július hó 25-én tartott tanácsüléséből.

Dr. Lázár György,
h. polgármester.

17608/1892. szám. 550-2-2
Hirdetmény.
Szeged szab. kir. város tulajdonát képező szabadkai-sugarúti 37. szám alatti, 453 □-l terüfogatú háztelek f. évi augusztus hó 8-ik napján d. e. 10 órakor az I. tanácsi ügyosztály helyiségében eltartandó nyilvános szóbeli árverésen eladtni fog.
Közelebbi föltételek az I-ső tanácsi ügyosztályban, a hivatalos órák alatt megtudhatók.
Szeged szab. kir. város tanácsa 1892. évi július hó 25-én tartott tanácsüléséből.
Dr. Lázár György,
h. polgármester.

GYAKORNOKI MINŐSÉGBEN
kereskedelmi iskolát végzett fiatal ember, ki a magyar és német nyelvet bírja, azonnal fölvetetik egy elsőrendű irodában.
Bővebb tudósítást nyujt e lap kiadóhivatala.
556-3-1

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és állandóan ismeretes házi és népszerű.
A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bölzös lehelet, felfútság, savanyu felböflögés, hasmenés, gyomorfégés, felesleges nyálkákiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörös, szűkkülés.
Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal gúliszták. májbajok és hámorrhoidáknál.
Említett bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr. — Magyarországi főraktár:
Török Jozsef gyógyszer-tára
Budapest. Király utca 12 sz.
A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni!! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.
A Máriaczei gyomorcsépek valódián kaphatók.
Szegeden: Barsay Károly, dr. Hibay György, Bokor A. Szántó József urak és öz. Meák Gyuláné rókusi gyógyszer-tárában; **Dorosmán:** Karcsey Károly, Kisteleken: Keresztesy A. és Nagy; **H.-M.-Vásárhely:** Aigner G., Bereczk Péter, Kiss Gyula és Németh L. gyógyszer-tárában.
490

Kamarás erdő.
Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a kies fekvésű
kamarási fenyves erdőben
az ujonnan épített
ÁRTEZI FÜRDŐ
megnyilt és a n. é. közönség használatára áll.
Kittinő hideg és meleg étkek, ugyszinte jégbe hűtött friss italokról gondoskodva van.
Számos látogatásért esedezik **Kraner János,** vendégfőls.
506-4-5
Kamarás erdő.

91,470/92. sz. Magy. kir. államvasutak.
Pályázati hirdetmény
darabos és koczká szén szállítása iránt.

A m. kir. államvasutak alkalmazottai magán szükségletének részbeni fedezésére, valamint a személykocsik és hivatalos helyiségek fűtésére a j. 1893. évi január hótól egy, esetleg három évi időtartamra évenként szükséges mintegy 32000 az az harminczkétezer tonna darabos vagy koczká szén szállítása iránt nyilvános pályázatot hirdetünk a következő módokat és feltételek mellett:

1. A fent kitüntetett mennyiség csak megközelítő előirányzatot képez, minél fogva az a liquit barna és kőszén szállítását tárggyazó 65465/92. számú különleges feltételek 6. §-a értelmében egy negyedrésszel álltalunk szabad tetszésünk szerint felemelhető vagy leszállítható. Fenntartjuk magunknak a jogot, hogy a fentebb kitüntetett évi mennyiség szállítását egy, esetleg három évi időtartamra is biztosíthassuk, ha t. i. ezen hosszabb időre történő kötés által előnyösebb árak érhetőek el.
2. A szállítás egyébként az anyagok szállítására vonatkozó 129381/91, számú általános és a liquit, barna és kőszénre vonatkozó 65465/92. sz. különleges feltételek alapján eszközözendő.
Ezen szállítási feltételek a pályázati határidőig a m. kir. államvasutak anyag és leltárbeszerzési szakosztályánál (Budapest VI. ker. Andrassy-ut 75. sz. II. em.) és az üzletvezetőségeknél naponkint a hivatalos órákban megtekinthetők, vagy a budapesti nyomtatványtárunknál a megállapított ár előzetes lefizetése vagy beküldése mellett, posta útjára megszerezhetők. Az általános feltételekért 25 kr., a különleges feltételekért 15 kr. fizetendő.
Mindegyik ajánlóról föltételezzük, hogy a fennebbi feltételeket jól ismeri, és azokat amennyiben a jelen hirdetmény folytán változást nem szenvednek, egész terjedelmükben elfogadja.
3. A fent kitüntetett számmennyiség a szükséghez képest havi részletekben, még pedig tulnyomó részben a téli hónapokban szállítandó és az időnkénti tényleges havi szükséglet mindig a megelőző hó második felében fog megrendelteni.
4. Újabb képződésű barna szén (liquit), valamint az oly tulajdonsággal bíró szén, mely a tüzelésnél összesül, s ez által az égési folyamatot meggátolja, a tüzet eloltja tekintetbe nem vétetik.
5. A szállítás a magy. kir. államvasutak valamely állomására bérmentve eszközözendő és a beszállítási hely, az ajánlatban pontosan kiteendő, megjegyezzük, hogy a szén a különleges feltételek 6. §-a értelmében a megállapított szállítási helyen vasuti vagonokra rakva adandók át.
6. Az ajánlatban minden kétséget kizáró módon megnevezendő azon bánya, hol az ajánlott szén termelteni fog és fenntartjuk magunknak a jogot, hogy kiküldött közegeink által erről bármikor meggyőződést szerezhessünk.
7. Mindazon czégek, melyek mindaddig nem állottak szállítási viszonyban a m. kir. államvasutakkal, tehát előttünk ismeretlenek, szállítási képességüket és megbízhatóságukat igazoló kereskedelmi kamarai bizonyítványt tartoznak az ajánlathoz csatolni.
8. Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy az ajánlott szén hazai, vagy külföldi származású-e? A belföldinek jelzett szén akkor fog hazainak tekintetni, ha ez azon kereskedelmi és iparkamara által kiállított bizonyítvánnyal igazoltatik, a melynek kerületében a termelési hely fekszik.
9. Az ajánlatban kiteendő, hogy az ajánlott szén mily gőzfejlesztő képességgel bír, az az hogy egy kilogram szén, hány kilogram vizet gőzölgöttet el, továbbá az eléghetlen részek százalék mennyisége és a calorikus érték.
10. A szénnek ára tonnánként vasuti kocsikba rakva bérmentve a m. kir. államvasutak valamely állomására szállítva és pedig külön a darabos és a koczká szénre nézve külön az egy és külön a három évi szállításra szá; mokkal és betükkel olvashatóan teendő ki, de kiteendő egyszersmind az ajánlatban a szénnek ára a vasuti kocsikba felrakva bérmentve a termelési helyhez legközelebb eső vasuti állomásra is.
Ajánlatok, melyekben javítások és vakarások fordulnak elő, figyelembe nem vehetőek.
11. Megengedtetik, hogy a fentebb kitüntetett egész mennyiségre, vagy annak csak egy részére tétessék ajánlat.
12. Minden ajánló köteles kívánalmunkra próba szenet szállítani, mely próbászén az ajánlati ár alapján fog fizettetni.
13. Az 50 kros magyar bélyeggel ellátott ajánlatok lepecsételve ezen külczimmel: „Ajánlat darabos és koczká szénre a 91470/92. számhoz” 1892. évi augusztus hó 23-ának déli 12 órájáig az anyag és leltár beszerzési szakosztályánál benyújtandók, vagy posta útján beküldendők.
14. Bánatpénz gyanánt az egy évre ajánlott mennyiség értékének megfelelő 5% készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban 1892. évi augusztus hó 22-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál beteendő.
Az értékpapírok a budapesti, illetőleg a bécsi tözsdén legutóbb jegyzett tizeneggy napnál nem régibb utolsó napiárfolyam szerinti értékben — azonban névértéken felül sohasem — vétetnek számításba.
Az ajánlatban a megtörtént letétel megemlített, az arról nyert elismervény azonban nem csatolandó az ajánlathoz.
15. Mindegyik ajánló tartozik az általános feltételek 3-ik §-a értelmében ajánlatával az a felett hozandó határozatiig kötelezettségben maradni, olyképen, hogy ajánlattevő ha az ellenkezőt ajánlatában világosan ki nem köti az ajánlata föltötti határozathozatalig — azon ajánlattevő pedig kinek ajánlata elfogadtatott, elfogadott ajánlata alapján a szerződés megkötéséig felelős marad.
16. Különösen figyelmeztetnek a pályázni szándékozókat, hogy ezen feltételektől eltérő ajánlatok, továbbá olyanok, melyek nem a kitűzött határidőig érkeznek vagy pótlólag vagy pedig táviratilag tételnek, végre olyanok, melyekre nézve az előirt bánatpénz le nem tételtek, figyelembe vétetni nem fognak.
17. A m. kir. államvasutak igazgatósága fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlatok közt — tekintet nélkül az ajánlott árra — szabadon választathasson, továbbá, hogy az ajánlott mennyiségből tetszés szerinti részmennyiség szállítását engedhesse át, ha csak az illető ajánlatban, az ellenkező világosan ki nem köttetik és végre a czél elérésére tetszés szerint bármely más intézkedést is teheszen.
Budapesten, 1892. évi július hó.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága,